

איך הושבעו „עושה הניסים“ ו„מיקי מאוס“.

מיהו חלבן מקיקארטיסטי. ואיך הפך יהושע פרץ רוסי

הביט דרכה והפטיט לעברה, מבלי להיעצר: „שלום, גברתי“

אגב, בנה של גאולה כהן, צחי הנגבי, סטודנט באוניברסיטה העברית, מנהל רומן עם מלכי בשן, בתו של העיתונאי רפאל בשן, ש-היתה עד לאחרונה מזכירתה האישית של רעיית נשיא-המדינה, נינה קציר, עד שפוטר מתפקידה.

התפטרותו של ח"כ פסח גרופר מתפקידו כמזכיר ליהודי, בעיקבות ניצחון המערך על הליכוד בהצבעה על הנהגת שבוע-עבודה בן חמישה ימים, היתה יומו ה-מאושר של המצליף מטעם המערך, ח"כ זאק אמיר, שעבד קשה מאד כדי לאתר את הח"כים מטעם המערך ולהכניסם להצבעה האולם ה-מליאה. רק במקום אחד נכשל אמיר. הוא נכנס למיזנון-הכנסת, ראה שם את ח"כ גד יעקובי ואת ח"כ חיים בר-לב סועדים את לבם. אמיר האץ בהם להיכנס. אמר לו יעקובי: „אני ממילא נגד שבוע-עבודה בן חמישה ימים. אם אכנס, אצביע נגד!“ לא הספיק לסיים את דבריו ובר-לב הביא את טיעוניו הוא: „אני, לעומת זאת, בעד שבוע-עבודה בן חמישה ימים, ומאחר ויעקובי ואני מנטרלים האחד את השני, נמשיך לאכול את המרק.“

בוויכוח המדיני שהת-קיים במפלגת העבודה, העיר מזכ"ל מפ"ם, מאיר תלמי, על תוכנית-השלום של ראש-הממשלה: „השיטה שבגין מציע היא לא Self Rule, אלא Self Roulette.“

באותו ויכוח נטען נגד שימועון פרס כי המפלגה אינה עושה די כדי להביע את התנגדותה לתוכנית-השלום של בגין. השיב על כך פרס: „הציבור לא יטה און. אין מרצים באונויו של שיכור איר גדלים ענביהיין.“

לח"כ גד יעקובי היה השבוע יודי משלו. אמר ה-ח"כ: „אני מוכרח להודות שרק ברגע מסוים מאוד הבנתי

מיכה ברעם עלס-העיתונות, הגה ויזם את תערוכת-הציולומים של עשרת צלמי-העיתונות הישראלים שסיקרו את ועידת-קאהיר. לדבריו חש כי בתמונות שצולמו יש חיים שהם מעבר לחדשות. הוא פנה אל מנהל מוזיאון תל-אביב, מארק שפס, שנתן את אישורו. תוך שבועיים אירגן מיכה את התערוכה, כשהוא טורח בעצמו על תליית הציורים. בתמונה: ברעם נושא תמונת ענק של אנואר אל-סאדאת, כשברקע תמונה של המונים מריעים לנשיא המצרי בקאהיר.

הן ההכנסות, ואיזה ההוצאות? השיב השר: „אדוני, בקשר להוצאות אנחנו בטוחים, ובר-אשר להכנסות, נו, אלוהים גדול!“

מנחם בגין הסיר השבוע את החרם שהטיל על הח"כ הסרבנית, גאולה כהן. בגין עבר מולה במסדרונות הסיעה.

בעת טכס השבעת שני השרים החדשים, משה ניר-סיב, המכונה על-ידי סדרני-הכנסת „עושה ניסים“, וחיים הנדאן, המכונה על-ידי שם „מיקי מאוס“, היו שרי הממשלה חגיגיים ונרגשים. הגיב על כך שרי-הדתות, אהרן אבו-הצירא: „מה השימ-חה? זה בסך הכל שני תיקי פלסטיק!“

ראש-הממשלה, מנחם בגין, דרש בתוקף מכל ה-שרים להיות נוכחים בטכס השבעת שני השרים החדשים. שרי-התחבורה והתיק-רות, מאיר עמית, הודיע לו כי לא יוכל לבוא. מאחר והוא משתתף בשידור ישיר מהרדיו. תגובת בגין: „לא איכפת לי, אני רוצה שכולם יהיו פה!“ אך למרות זאת לא הופיע עמית לטכס ההשבעה.

הכתבים הפרלמנטריים פנו השבוע אל סדרני-הכנסת וביקשו מהם לאתר עבורם את „המוסיקלי“. לסדרנים הנדהמים הסבירו, כי מאז שנודע להם כי המוזיאון מפריע לח"כ משה שמיר, הם קוראים לו כך.

נהגו של שרי-הקליטה דויד לוי סיפר השבוע ל-חבריו נהגי השרים, כי נשלח ללמוד לנהוג במיניבוס.

המנחה מני פאר טוען כי ראש-הממשלה יצר תקדים, כאשר לקח איתו את סווי-אבן, רעייתו של ח"כ אבא אבן, לאיסמעליה. רק בשל העובדה שנולדה בעיר זו, כעת, אמר מני, כשבגין יסע לעשות שלום עם תימן, יצטרך לקחת איתו את אשתו של ישראל ישיעיהו.

כשהלך שרי-האוצר שימחה ארליך, ביחד עם מנכ"ל משרדו, עמירם סי-זון, ועם הממונה על התקציב בים, שרי-שלום („שרי“) שירן, אל נשיא המדינה אפרים קציר כדי לתת לו את ספר-התקציב, דאג שיעטפו את הספר בנייר מתנות ויקטטו אותו בסרט מסולסל. את הספר החזיק שירן, והוא שמסרו לנשיא. תגובת הנשיא: „אוהו,

זה כבד נורא!“ שרי: „אדוני הנשיא, זה 182 מיליארד ל"י!“ הנשיא: „מה, כל כך הרבה? לא ידעתי!“

באותה הזדמנות הסביר ארליך לנשיא כי התקציב כה גדול ביגלל תקציב-הביטחון מספר וביגלל חובות המדינה. שאל הנשיא: „איזה חלק מהתקציב

גימי קארטר ומשה דיין. רציתי לראות איך יתייחס לקריקטורות שלי אליו. הוא היה נבון ומבולבל, אמר לי בתחילה שלא נפגע, אחר-כך שכן נפגע, ומיחר לסיים את הראיון. בתמונות: (מימין לשמאל) „לונדון לפני פצצת-מיין“, „לונדון לפני אשיות בינ-לאומית“, „לונדון כאשר אינו מבין על מה מדבר המרואיין.“ הופמקלר שלף את התמונות במפתיע על האקרן לפני שלונדון חרגיש.

אירח בתוכניתו „עלי כותרת“ את צייר הקריקטורות אורי הופמקלר. הצייר הכין לו הפתעה, והציג לו בראיון קריקטורות של ירון עצמו, כשמתחתן הסבר. לונדון נבון ומיחר, לדברי הופמקלר, לסיים את הראיון. מספר הצייר: „החלטתי להעמידו במיבחן, מאחר ובפגישה מוקדמת אמר לי שהוא ישמח מאד להציג את הקריקטורות שלי על מנחם בגין,

ירון לונדון

לאנשים הנכונים!

777 הברנדי הלאומי שהוא בינלאומי.

ברמל לא מזרחי
מיקי ראשון לציון וחבריו יעקב